

STICHTING RADIOGEMEENTE
PREEK UIT HET CONTACTBLAD JAARGANG 47 NR 4

Schriftlezing:

EXODUS 3 : 2 - 6 EN 1 SAMUËL
3 : 1 - 10 EN VS 19

“SPREEKT GOD NOG?”

DOOR KLAAS DE BOER

Gehouden op 18 november
2012 in de Christus
Triumfatorkerk in
Den Haag

Ja, lieve mensen, spreekt God nog? Roept God nog? Ik heb daar veel gesprekken over met mensen. Dan zeggen ze: “Was het nu maar zo, dat God me eens een keer opzocht, net zoals Hij dat bij Mozes heeft gedaan. Als ik zo’n brandend braambos zie dat niet verteert en ik hoor de stem van God, lijkt me dat geweldig. Dan begrijp ik dat God er is. Of zoals Samuël, dat God je roept. Of Abraham, die de stem van God hoorde. Maar ik hoor niks. Ik merk nooit wat van God.” Ik heb daar altijd wat moeite mee. Wat moet ik daar nu mee? Spreekt God nog wel? Dan praat je over die onzichtbare lijn van mensen naar boven, dat je contact mag hebben met de telefoonlijn naar de hemel: het gebed. Want er wordt veel gebeden in de Radiogemeente. Er wordt vaak contact gezocht met de Heer. Maar dan lijkt het wel alsof God niet spreekt. Er wordt natuurlijk wel heel veel geroepen, want iedereen heeft een mobiel bij zich. Dan gaat de beltoon over. En als je de beltoon in de trilstand zet, word je zelfs in de trilstand nog geroepen. Maar spreekt God nog?

**"Toen de Here zag, dat hij het
ging bezien, riep God hem uit de
braamstruik toe: Mozes,
Mozes!"**

EXODUS 3 : 4A

Nu hebben wij de Bijbel gelezen en daar staat *“dat de woorden van de Here God schaars zijn geworden”*. Ze zijn minder geworden. Dan denk je aan die grote stad Den Haag. Hoeveel mensen zouden het weten? Het is precies hetzelfde als in de tijd van Samuël. De woorden van God zijn schaars geworden. En toch.... spreekt God. God roept. Waarom spreekt Hij? Omdat Hij van je houdt en je kent en echt belangstelling voor je heeft. Omdat Hij je Vader is.

Ja, er wordt nogal wat geroepen in onze tijd in de wereld. Op een voetbalveld: “Jan, daar komt die bal!” Dan komt zo die voorzet. En thuis? “Wilma, ben je daar? Ben je thuis?” En op een station: “Wil die en die even bij de telefoon komen?” Ja, er wordt heel veel geroepen, maar spreekt God nog?

Vandaag wordt een jongetje geroepen, heel persoonlijk bij zijn naam. Misschien dat u vandaag ook wel bij uw naam geroepen wordt, want in de Bijbel hebben namen altijd een diepere betekenis. Johannes betekent: *Geschenk van God. God is genadig*, mag je ook zeggen. Een *Godsgeschenk*. Heel veel namen hebben we daarvan afgeleid. Denk maar aan Jo of aan Jenny of Jeanette of Johan. Petra: de *Rotsman*. Petra, Piet, allemaal Bijbelse namen. Samuël ook zo’n Bijbelse naam die je tegenwoordig wel tegenkomt. Niet in dat zwaar geladen Samuël, nee, het is bij ons Sammy geworden. Ook die naam heeft een diepere betekenis. Sammy is geboren uit een vrouw die geen kinderen kon krijgen. En ze heeft wat gebeden om een kind! Uiteindelijk werd dat gebed verhoord en kreeg ze een kind: Samuël: *Verhoord gebed*.

Och, u kent die geschiedenis wel. Een donkere tijd in Israël. Het geloof is helemaal op de achtergrond beland. Met het geestelijk leven is het slecht gesteld. Die oude hogepriester Eli met zijn zonen Hofni en Pinehas hebben het geloof tot een donker dieptepunt gebracht. De offers worden op zondige wijze gebracht. Er is hebzucht en afgunst. Er wordt zelfs door de kerkleiders gestolen. Die lopen daar maar rond met die uitgestreken gezichten, net zoals heel veel mensen van christenen zeggen: “Echt van die uitgestreken gezichten. Op zondag? Ja, dan is het goed. Maar ’s maandags? Kijk ze maar niet in de ogen, dan knijpen ze de kat in het donker.” In die tijd was dat ook vreselijk.

En dan staat er: “De woorden van God waren schaars geworden.” Eli zit daar maar op zijn stoel te zitten en hij kijkt zijn eigen jongens niet eens zuur aan als ze wat verkeerd doen. Je vraagt je af: wat moet je nu met die jongens van Eli, Hofni en Pinehas? Het is echt zo’n tijd van afval. Het wordt steeds minder.

Zouden wij ook zeggen. En heel veel ouderen hebben er moeite mee. “De waarden en normen van vroeger? Die zijn er niet meer. Die zijn anders geworden. God? Het lijkt wel of God Zijn heilsplan heeft bijgesteld en het heeft laten afweten, want God spreekt niet meer. God heeft geen instrumenten meer. De woorden zijn schaars geworden en er zijn geen openbare gezichten meer. Zelfs in de kerk zijn ze onbruikbaar geworden.”

**"Nu was in die dagen het woord
des Heren schaars; gezichten
waren niet talrijk."**

1 SAMUËL 3 : 1B

Als je nu echt de Here Jezus wilt dienen, zorg er dan voor dat niet door ongeloof en zonden de mensen de ogen toesluiten. Kijk nu eens naar het gezin van Eli. Een vooraanstaande positie. Wat maken ze ervan? De woorden van God zijn schaars geworden. Ja, een beetje algemene theorie, maar dat persoonlijke contact? Die keuzes die je maken moet in je leven? Dat contact met de hemel? Dat is er niet meer.

Is dat omdat God veranderd is? Nee, ik denk dat wij vaak – net als die zonen van Eli – onbruikbaar zijn geworden.

Maar dan is er toch een lichtpuntje. Er staat – en wij hebben dat gelezen: “*De lamp van God was nog niet uitgegaan.*” Dat staat erbij, hè? Daar moet je niet overheen lezen. Daar moet je misschien wel een streep onderzetten. De lamp van God was nog niet uitgegaan. Weet u wat dat betekent? Die tabernakel was een tent met allemaal kleden er overheen. Binnen was het donker. En als de priesters naar binnengingen - zij mochten in het *Heilige* komen - dan brandde daar de Menorah en die gaf licht.

En wat zegt de Bijbel nu? Al lijkt het donker, het licht van God, de lamp van God is nog niet uitgegaan. Het heiligdom wordt van binnenuit verlicht. Niet van buitenaf, van binnenuit. Zo moet nu ook een christen zijn. Een christen moet van binnenuit verlicht zijn, zodat mensen zien dat je het uitstraalt. Verlicht worden van binnenuit: aangesproken door God, geroepen tot God.

En dan gebeurt het in die donkere dagen bij een kleine jongen: Samuël: *Door de Here gebeden*. Ja, zijn moeder had hem die naam gegeven. Zijn moeder kon geen kinderen krijgen en kinderloosheid in die tijd, dat was wat! Dan hoorde je er als vrouw niet bij. Dan werd je aan de kant gezet. Als je je man geen kinderen kon geven, was je tweede keus, derde keus... Soms weggezet in de harem. Je hoorde er niet bij.

Nu, Elkana had er twee: Peninna en Hanna. Hanna, de moeder van Samuël had geen kinderen en Peninna wel. Dan sardes Peninna Hanna: “Jij niet. Ik wel.” Dat was verschrikkelijk. Daarom zie je Hanna door de knieën gaan en bidden: “Here God, geef me toch een kind. Here God, alstublieft, laat mijn kinderloosheid voorbijgaan.” Ze heeft als het ware daar op de knieën gelegen in die tempel. En ze belooft dat kind in de tempel te brengen als het geboren zal worden.

**"Toen kwam de Here, bleef daar
staan en riep als de vorige keren:
Samuël, Samuël!"**

1 SAMUËL 3 : 10A

Dan wordt er een jongetje geboren: Samuël. Misschien dat ze het wel fijn had gevonden als ze geweten had dat hij dominee of zendeling zou worden, maar dan moet ze hem brengen in die tempel, de tabernakel. En ze weet: daar zit die Eli achter over te leunen, niks te doen. En daar lopen die jongens, Hofni en Pinehas, zomaar wat te doen.

Wantoestanden daar in Silo. En ik moet daar mijn kind brengen? Geen best vooruitzicht. Toch doet ze het. Beloofd is beloofd. En ze blijft vol vertrouwen.

Dus brengt ze daar die kleine Samuël. En er staat van Samuël: “En hij boog zijn knietjes voor de Here.” Ja, het staat er: hij buigt zijn knieën, hij zoekt God. Maar God had nog nooit tot hem gesproken.

Voor mijn kleinkinderen kan ik soms zo dankbaar zijn als ze 's avonds heel eerbiedig bidden: “Ik ga slapen, ik ben moe. Here, houd ook deze nacht over Alisha getrouw de wacht.” “Zul je lekker slapen, meid?” “Ja, opa, God is er toch?”

Kleine Samuël, God is er toch? Moeder Hanna, God zal toch voor hem zorgen? Zo werd Samuël een bediende bij Eli. Hij deed de deuren van de tabernakel open en meer van die kleine werkjes. Hij was er altijd. Maar Eli vertelde hem niet dat God kon spreken. Eli vertelde niet dat God hem kon roepen, dat er misschien wel contact met de hemel kon komen. Daarom staat er: “De kleine Samuël kende de Here nog niet.”

Lieve mensen, moet je je dat eens indenken: in de tempel wonen en de Here God niet kennen! In de tempel groot gebracht worden en God niet kennen! Ik ken mensen die de Bijbel uit hun hoofd kennen. Dan krijg ik soms wel eens een brief: “Klaas, je hebt het anders gelezen dan in de Bijbel staat.” Dan zeg ik: “Dat klopt. Maar zoals ik het gelezen heb, zo heeft de Bijbel het ook bedoeld. Ken je de Here Jezus?” Dan wordt het stil... Echt, dan wordt het stil...

Als Samuël ligt te slapen, hoort hij die stem. “Samuël, Samuël...” Eli roept. Je ziet hem gaan. Tweede keer: “Samuël, Samuël...” Je ziet hem weer gaan. En de derde keer? Toen stelde hij zich voor de Heer: “Here God, U heeft me nodig.”

Ik ben zo blij dat hij een paar keer naar Eli is gegaan. Ik denk als mij dat zou overkomen, dat ik gedacht zou hebben dat die oude man een nachtmerrie had. Als je drie keer voor nop komt, zou je toch denken: dat is niet normaal? Maar het zat natuurlijk dieper. Samuël dacht niet: laat maar praten. Nee, Samuël kreeg de opdracht: “Spreek, Heer, Uw knecht luistert.” Die afvallige priester was de richtingaanwijzer voor Samuël.

Wonderlijk, dat de Here God zelfs zondige mensen wil gebruiken. Samuël wordt geroepen als profeet: iemand die namens God spreekt. “Spreek, Heer, want Uw knecht luistert.”

Dat heeft Mozes nu ervaren bij dat brandende braambos: “Spreek, Heer!” Nee, Mozes wilde meer, hij wilde zien. “Doe de schoenen van je voeten, want de plaats waarop je staat is heilig.” En Abraham: “Spreek, Heer.” Heilige grond...

Vandaag klinkt misschien wel je eigen naam, want God roept, God spreekt. Moet je maar eens aan Maria Magdalena vragen, toen ze verdriet had omdat Jezus dood was. Dan loopt ze door die hof en dan komt ze Iemand tegen. Zij zegt: “Zeg nu waar ze Hem gelegd hebben.” Dan hoort ze haar naam, die stem: “Maria...” En Maria valt op haar knieën.

Als God gaat spreken, hoor je je naam. Geloven is afgestemd zijn op de signalen die God geeft. Bij kinderen. Het eerste in je leven: “Ik heb je bij je naam geroepen, je bent van Mij.” Net als een antenne afgestemd is op zijn zender. En als je je naam hoort, weet je: ik ben door God aangeraakt. Hij heeft me aangekeken, Hij heeft mij aangesproken. Ik mag weten dat Hij mij kent. “Samuël, Ik ken je.” God roept. God spreekt.

"En Samuël zei: Spreek, want Uw knecht hoort."

1 SAMUËL 3 : 10B

Nu weet ik natuurlijk wel dat niet ieder woord Gods Woord is. Maar hoe spreekt God nu? God spreekt tegenwoordig op een heel speciale manier, misschien wel in dingen die u algemeen vindt. Ik ben deze week eens even door het bos gelopen met iemand die het moeilijk had. Die vond dat zo prachtig. Hij zei: “Wat een mooie kleuren: dat bruin, dat lichtbruin, dat geel... Wat mooi.” Ik zei: “Dat heeft God gemaakt.” Je krijgt wel eens dia's toegestuurd van de vier jaargetijden. Dat heeft God gemaakt. En van de winter zie je dat witte veld... Het enige wat je dan in die ongerepte natuur mist, is misschien wel een handtekening: “Made by God.” God spreekt door de natuur. God spreekt door Zijn woorden: door de Bijbel.

Kent u uw belijdenistekst nog? “Ja, die heb ik meegekregen. Daar denk ik vaak aan.” Kent u uw trouwtekst nog die de dominee u meegaf toen u daar geknield lag in dat kleine kerkje? “Ken Hem in al uw wegen, want Hij zal uw

paden recht maken.” Weet je het nog...? De Bijbel... Als je verdriet hebt, lees je dan niet: “De Heer is mijn Herder.”? Ken je dat niet?

God spreekt misschien wel door een innerlijke stem. God spreekt soms door omstandigheden, zodat je ervaart: daar is God. God geeft soms in een gebed vrede in je hart. Dan spreekt Hij. God spreekt door andere mensen. God spreekt soms door een droom. God spreekt ook in de stilte als je heel stil bent en voor je uit kijkt. Als je 's avonds op bed ligt en één bent met God, dan kijk je naar de sterren en word je stil. God spreekt door een lied, misschien wel gezongen door jullie, zodat mensen het horen en zeggen: “Hé, dat lied was nu speciaal voor mij.” God spreekt... Dat kan in een dagopening op school zijn. God spreekt misschien wel als je met de schoonmaak bezig bent en je trouwbijbeltje onder het stof vandaan haalt. Ongebruikt... Ja, ik heb God geen kans gegeven en niet geluisterd; ik had mijn *oortjes* nog in. God spreekt op heel gewone manieren.

Misschien dat je zomaar deze dienst bent binnengelopen en denkt: wat moet ik daar nu mee? Dan hoor je vandaag: God spreekt ook nu nog. God zoekt jou. Hij wil jou hebben. God wil dat je bij Hem komt. Dan moet je niet zeggen: “Hij zal nog wel eens een keer terugbellen. Laat maar...” Nee, dan moet je Hem zoeken, want de Here God spreekt vandaag door de zang van mijn Barendrechtse vrienden, door het spel van Arjan, door het zingen van u, door het luisteren naar Gods woorden.

En als je dan die stem van Jezus overneemt, dan gaat het goed. Maar dan moet je wel de geloofsbril opzetten en afstemmen op Gods daden, afstemmen op Gods woorden en bereid zijn om te luisteren naar wat God zegt. Misschien dat je dan vanavond Gods stem hoort, omdat Hij je roept en tegen je zegt: “Ik heb je nodig, kom... kom...” Want de Here God roept zachtkens en teder de Zijnen.

Spreekt God nog? Ja. Vandaag zelfs in uw leven. Samen met Hem onderweg. Spreekt God nog? Ja. Hoor dan naar de stem van Jezus. Amen.